

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 994

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 octombrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		aprobarea listei proiectelor analizate, aprobate și propușe spre implementare potrivit prevederilor art. 11 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, precum și pentru mandatarea companiei naționale care administrează infrastructura feroviară pentru constituirea parteneriatelor și pentru încheierea protocoalelor de implementare a proiectelor	
14. — Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de concesionare pentru exploatare nr. 16.751/2013 privind exploatarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Găiseni Nord, județul Giurgiu, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea STYLE CONSTRUCT — S.R.L., aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 32/2022	2	2.147. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind stabilirea formatului Registrului beneficiarilor programelor de formare în domeniul digital, categoriilor de date prelucrate, procedurilor de accesare, stocare și ștergere a datelor și măsurilor specifice de protecție a datelor cu caracter personal	4–5
15. — Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de concesiune pentru exploatare nr. 1.380/2000 privind exploatarea resurselor de gips din perimetrul Ivâncăuți, județul Botoșani, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Mindo — S.A., aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 128/2024	3	2.755. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management integrat pentru ariile naturale protejate Parcul Natural Balta Mică a Brăilei și siturile Natura 2000 ROSCI0006 Balta Mică a Brăilei și ROSPA0005 Balta Mică a Brăilei	6–7
1.975. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.448/2023 pentru		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 306 din 15 septembrie 2025 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8
			9–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

DECIZIE

**privind încetarea concesiunii acordate prin Licența
de concesionare pentru exploatare nr. 16.751/2013 privind
exploatarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul
Găiseni Nord, județul Giurgiu, încheiată între Agenția
Națională pentru Resurse Minerale și Societatea STYLE
CONSTRUCT — S.R.L., aprobată prin Ordinul președintelui
Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 32/2022**

Având în vedere:

— art. 34 lit. a) și art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare al Direcției generale resurse minerale, înregistrat cu nr. 43.625 din 30.09.2025;

— Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 24 din 25.09.2025,
în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon** emite următoarea
decizie:

Art. 1. — Concesiunea acordată prin Licența de concesionare pentru exploatare nr. 16.751/2013 privind exploatarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Găiseni Nord, județul Giurgiu, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea STYLE CONSTRUCT — S.R.L., înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J52/727/2009, cod unic de înregistrare 3212911, în calitate de concesionar, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 32/2022 privind aprobarea unor licențe de concesionare pentru exploatare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 februarie 2022, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — La încetarea concesiunii, în sarcina Societății STYLE CONSTRUCT — S.R.L. subzistă obligațiile stabilite prin actele normative aplicabile desfășurării activităților miniere.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,

Sorin Ionuț Banciu

București, 10 octombrie 2025.

Nr. 14.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

DECIZIE

**privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de
concesiune pentru exploatare nr. 1.380/2000 privind
exploatarea resurselor de gips din perimetrul Ivăncăuți,
județul Botoșani, încheiată între Agenția Națională
pentru Resurse Minerale și Societatea Mindo — S.A.,
aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale nr. 128/2024**

Având în vedere:

- prevederile art. 34 lit. a) și art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare al Direcției generale resurse minerale, înregistrat cu nr. 43.643 din 29.09.2025;
- Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 24 din 25.09.2025, în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon** emite următoarea
decizie:

Art. 1. — Concesiunea acordată prin Licența de concesiune pentru exploatare nr. 1.380/2000 privind exploatarea resurselor de gips din perimetrul Ivăncăuți, județul Botoșani, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Mindo — S.A., înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J07/125/1991, cod unic de înregistrare 622003, în calitate de concesionar, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 128/2024 privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru exploatare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 26 februarie 2024, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — La încetarea concesiunii, în sarcina Societății Mindo — S.A. subzistă obligațiile stabilite prin actele normative aplicabile desfășurării activităților miniere.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,

Sorin Ionuț Banciu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

O R D I N

**privind modificarea anexei la Ordinul ministrului
transporturilor și infrastructurii nr. 1.448/2023
pentru aprobarea listei proiectelor analizate, aprobate
și propuse spre implementare potrivit prevederilor art. 11²
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998
privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea
Societății Naționale a Căilor Ferate Române,
precum și pentru mandatarea companiei naționale
care administrează infrastructura feroviară
pentru constituirea parteneriatelor și pentru încheierea
protocoalelor de implementare a proiectelor**

Având în vedere prevederile art. 11², alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 11² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 187/2023, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.448/2023 pentru aprobarea listei proiectelor analizate, aprobate și propuse spre implementare potrivit prevederilor art. 11² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, precum și pentru mandatarea companiei naționale care administrează infrastructura feroviară pentru constituirea parteneriatelor și pentru încheierea protocoalelor de implementare a proiectelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 23 august 2023, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Se mandatează Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. pentru constituirea parteneriatelor și pentru încheierea protocoalelor de implementare a proiectelor prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ciprian-Constantin Șerban

LISTA

proiectelor analizate, aprobate și propuse spre implementare potrivit prevederilor art. 11² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române

Nr. crt.	Titlu	Părțile
1.	Introducerea și, ulterior, dezvoltarea serviciilor de tren urban și metropolitan București-Ilfov	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Asociația de Dezvoltare Intercomunitară pentru Transport Public București-Ilfov
2.	Dezvoltarea rețelei de tram-train metropolitan Oradea	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Consiliul Județean Bihor
3.	Reînnoirea căii de rulare pe tronsonul liniei CF Reșița Nord-Reșița Sud	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; unitatea administrativ-teritorială (U.A.T.) municipiul Reșița
4.	Reabilitare/Modernizare infrastructură feroviară Reșița Nord-Timișoara Nord, cu extensie Voiteni — Stamora-Moravița — frontieră	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; U.A.T. municipiul Reșița, U.A.T. municipiul Timișoara, U.A.T. județul Caraș-Severin, U.A.T. județul Timiș
5.	Realizare conexiune feroviară cu Aeroportul Internațional Brașov-Ghimbav	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Consiliul Județean Brașov
6.	Regenerare urbană a zonei Gara Veche – Amenajare parc liniar între Strada Plăieșului și strada Izvoare	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; U.A.T. municipiul Piatra-Neamț
7.	Extinderea transportului terestru prin dezvoltarea serviciilor de tren urban și metropolitan în Zona Metropolitană Iași	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Asociația Metropolitană de Transport Public Iași
8.	Dezvoltarea serviciilor de tren urban pe semiinelul feroviar de nord	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Primăria Municipiului București
9.	Introducere a transportului electric — Tren Periurban Sibiu	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; U.A.T. municipiul Sibiu și U.A.T. comuna Șelimbăr
10.	Tren Metropolitan Gilău — Florești — Cluj-Napoca — Baci — Apahida — Jucu — Bonțida — etapa I a sistemului de transport metropolitan rapid Cluj: Magistrala I de metrou și tren metropolitan, inclusiv legătura dintre acestea și a studiilor conexe viitoarelor obiective de investiții, Componenta 2. Tren metropolitan Cluj	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; U.A.T. municipiul Cluj-Napoca, U.A.T. comuna Apahida, U.A.T. comuna Baci, U.A.T. comuna Bonțida, U.A.T. comuna Gârbău, U.A.T. comuna Jucu
11.	Reamenajare urbană și amenajare zonă de promenadă	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Primăria Sectorului 5 al Municipiului București
12.	Modernizare zona Halta CFR, cartier Romacril, orașul Râșnov	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Primăria Orașului Râșnov
13.	Obiect 11 — Nod Avionului	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; Primăria Municipiului București
14.	Modernizare stradă cuprinsă între strada Costache Negruzzi și strada Mărășești	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; U.A.T. municipiul Alba Iulia
15.	Reabilitare zonă blocuri CFR Tâmpa, comuna Băcia, județul Hunedoara	Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; U.A.T. comuna Băcia

ORDIN**privind stabilirea formatului Registrului beneficiarilor programelor de formare în domeniul digital, categoriilor de date prelucrate, procedurilor de accesare, stocare și ștergere a datelor și măsurilor specifice de protecție a datelor cu caracter personal**

Având în vedere:

— prevederile art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2025 pentru aprobarea Cadrului de competențe digitale pentru cetățenii României;

— necesitatea instituirii Registrului beneficiarilor programelor de formare în domeniul digital pentru monitorizarea și raportarea progresului în cadrul Planului național de redresare și reziliență (PNRR),

în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2025 pentru aprobarea Cadrului de competențe digitale pentru cetățenii României și al art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

ARTICOLUL 1**Obiectivul Registrului**

Prin prezentul ordin se stabilesc formatul Registrului beneficiarilor programelor de formare în domeniul digital, denumit în continuare *Registru*, categoriile de date cu caracter personal prelucrate, procedurile de accesare, stocare și ștergere a datelor, precum și măsurile specifice de protecție a datelor cu caracter personal.

ARTICOLUL 2**Formatul Registrului**

(1) Registrul este un sistem informatic centralizat, gestionat de Autoritatea pentru Digitalizarea României (ADR), care centralizează datele beneficiarilor programelor de formare în domeniul digital, prevăzute la art. 3.

(2) Formatul Registrului este o bază de date structurată pentru a permite interogarea și raportarea datelor.

ARTICOLUL 3**Categoriile de date prelucrate**

(1) În Registru se prelucrează următoarele categorii de date:

a) date cu caracter personal:

1. numele și prenumele;
 2. codul numeric personal, denumit în continuare *CNP*, sau alt identificator cu aplicabilitate generală;
 3. adresa de e-mail, opțional;
 4. numărul de telefon, opțional;
 5. numărul certificatului emis;
- b) date privind formarea:
1. denumirea IMM, în cazul formărilor prin investiția 19 PNRR;
 2. cod de identificare fiscală, în cazul formărilor prin investiția 19 PNRR;

3. denumirea programului de formare;
4. furnizorul de formare;
5. durata cursului;
6. data începerii programului de formare;
7. data finalizării programului de formare;
8. tipul de formare;
9. conținut și competențele dobândite (conform DigCompRo), pentru investiția 17 PNRR;
10. forma de organizare;
11. locația;
12. data evaluării;
13. rezultatul evaluării;
14. nivelul de performanță atins, pentru investiția 17 PNRR;
15. data emiterii certificatului.

(2) Datele sunt colectate exclusiv în scopul monitorizării și raportării către Comisia Europeană, în baza prevederilor din cadrul PNRR, a progresului formării competențelor digitale aferente investiției 17 și investiției 19.

ARTICOLUL 4**Procedurile de accesare a datelor**

(1) Registrul este accesat de către personalul autorizat al ADR, desemnat prin decizie a președintelui ADR, precum și de beneficiarii programelor de formare, furnizorul de formare și alte autorități, în condițiile legii.

(2) Accesul se realizează printr-un sistem de autentificare securizat, bazat pe credențiale unice: nume de utilizator și parolă.

(3) Administratorul Registrului stabilește un cont unic de acces în Registru care să permită identificarea, autentificarea și autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, asigurând totodată înregistrarea operațiunilor efectuate.

(4) Identificarea și autentificarea utilizatorilor Registrului se realizează prin introducerea unui cod de identificare de la tastatură (nume de utilizator) însoțit de introducerea unei parole și/sau prin utilizarea unui dispozitiv electronic de tip smart card/token însoțit de introducerea unui cod PIN.

(5) Smart cardurile, tokenurile, codurile de identificare, numele de utilizator, parolele și codurile PIN sunt unice, personale și netransmisibile. Se interzice folosirea lor în comun de către mai mulți utilizatori.

(6) Parolele trebuie să aibă minimum 9 caractere alfanumerice — litere mari, litere mici, cifre, semne și caractere speciale, iar introducerea acestora nu trebuie să conducă la identificarea lor prin afișarea pe ecran. Se interzice păstrarea parolei la vedere, astfel încât să nu fie accesibilă altor persoane.

(7) Parolele se schimbă ori de câte ori este nevoie, dar cel puțin o dată la 3 luni pentru utilizatori și la 6 luni pentru administratorii Registrului.

(8) Nivelurile de acces sunt stabilite prin decizia președintelui ADR.

ARTICOLUL 5**Procedurile de stocare a datelor**

(1) Datele sunt stocate și gestionate la nivelul ADR, inclusiv prin efectuarea copiilor de siguranță.

(2) Stocarea datelor pentru o perioadă mai mare decât cea necesară realizării scopului poate avea loc în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare sau în scopuri statistice.

ARTICOLUL 6

Procedurile de ștergere a datelor

(1) Dreptul la ștergerea datelor cu caracter personal se exercită de către persoanele vizate în conformitate cu prevederile art. 17 din Regulamentul (UE) nr. 679/2016, printr-o cerere adresată ADR, transmisă prin poștă, la adresa: Bulevardul Libertății nr. 14, sectorul 5, municipiul București sau la adresa de e-mail: dpo@adr.gov.ro.

(2) Datele cu caracter personal vor fi șterse din Registru după o perioadă de retenție de minimum 5 ani de la finalizarea programului de formare sau în cazurile prevăzute de art. 17 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 679/2016.

(3) Ștergerea se efectuează prin eliminarea sau înlăturarea, în tot sau în parte, a datelor cu caracter personal din Registru, cu respectarea prevederilor art. 17 alin. (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 679/2016. La împlinirea termenului prevăzut la alin. (2) datele cu caracter personal sunt șterse prin proceduri ireversibile.

(4) Cererile prevăzute la alin. (1) se soluționează în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 679/2016.

(5) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal din Registru în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

ARTICOLUL 7

Măsurile specifice de protecție a datelor cu caracter personal

(1) ADR, în calitate de operator de date cu caracter personal, implementează următoarele măsuri tehnice și organizatorice:

a) Datele cu caracter personal prelucrate în cadrul Registrului sunt salvate, prin copii de siguranță securizate, la un interval de timp de 72 de ore până la finalizarea investițiilor 17 și 19;

b) ADR ține evidența copiilor de siguranță, care se vor realiza în mod automat și vor fi stocate pe sisteme dedicate salvării copiilor de siguranță;

c) Accesul fizic în încăperile în care se află echipamente tip server sau storage care stochează date cu caracter personal din cadrul Registrului este strict limitat la personalul desemnat de președintele ADR și numai pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

d) Pentru prelucrările efectuate în cadrul Registrului, acesta va înregistra orice accesare într-un fișier de acces, denumit în continuare *log*. Stocarea acestor informații se face într-un fișier de acces general sau în fișiere separate pentru fiecare utilizator, după caz;

e) Informațiile înregistrate în *log* sunt:
— codul de identificare a stației de lucru folosite sau adresa IP și codul/numele utilizatorului, după caz;
— categoriile de informații accesate;
— tipul operațiunii de prelucrare;
— informații care să facă posibilă identificarea motivului prelucrării datelor cu caracter personal care trebuie să permită identificarea documentului/situației concrete care a stat la bază și a justificat prelucrarea datelor;

— data accesului — anul, luna, ziua, ora, minutul, secunda;

f) Log-urile se păstrează cel puțin 2 ani, iar la acoperirea capacității de stocare logurile vor fi transferate și păstrate pe suport amovibil în condițiile prevăzute pentru copiile de siguranță;

g) Informațiile din fișierele *log* sunt accesate în următoarele situații:

— de către ADR pentru utilizatorii proprii, în scopul efectuării de autoevaluări/automonitorizări cu privire la legalitatea și la oportunitatea operațiunilor, pentru soluționarea cererilor de

acces, pentru cercetări și pentru verificări de ordin administrativ ori de control intern și pentru valorificarea informațiilor, conform destinației sistemului informatic;

— de către ADR pentru toți utilizatorii Registrului în scopul soluționării cererilor de acces;

— la solicitarea organelor de urmărire penală sau, după caz, EPPO, DLAF, OLAF, AA, CC, ANSPDCP, în condițiile legii;

h) Responsabilul cu protecția datelor cu caracter personal împreună cu administratorul Registrului efectuează periodic, prin sondaj sau la nevoie, controlul autentificărilor și tipurilor de acces, precum și periodic, prin sondaj sau la nevoie, controlul respectării măsurilor de securitate specifice folosite pentru transmiterea datelor cu caracter personal;

i) Instruirea personalului autorizat privind respectarea prevederilor legale naționale și europene referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal;

j) Acorduri de confidențialitate semnate de personalul ADR cu acces la Registru.

(2) Beneficiarii sunt informați, la înscrierea în programele de formare, despre:

a) identitatea și datele de contact ale operatorului Registrului, după caz, ale reprezentantului acestuia;

b) datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor, după caz;

c) scopul/scopurile în care sunt prelucrate datele cu caracter personal, precum și temeiul juridic al prelucrării;

d) destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor cu caracter personal;

e) perioada pentru care vor fi stocate datele cu caracter personal sau, dacă acest lucru nu este posibil, despre criteriile utilizate pentru a stabili această perioadă;

f) existența dreptului de a solicita operatorului, în ceea ce privește datele cu caracter personal referitoare la persoana vizată, accesul la acestea, rectificarea sau ștergerea acestora sau restricționarea prelucrării sau a dreptului de a se opune prelucrării, precum și a dreptului la portabilitatea datelor;

g) atunci când prelucrarea se bazează pe consimțământul beneficiarului, existența dreptului de a retrage consimțământul în orice moment, fără a afecta legalitatea prelucrării efectuate pe baza consimțământului înainte de retragerea acestuia;

h) dreptul de a depune o plângere în fața unei autorități de supraveghere;

i) dacă furnizarea de date cu caracter personal reprezintă o obligație legală sau contractuală sau o obligație necesară pentru încheierea unui contract, precum și dacă persoana vizată este obligată să furnizeze aceste date cu caracter personal și care sunt eventualele consecințe ale nerespectării acestei obligații;

j) existența unui proces decizional automatizat incluzând crearea de profiluri, precum și informații pertinente privind logica utilizată și privind importanța și consecințele preconizate ale unei astfel de prelucrări pentru beneficiari.

(3) Orice incident de securitate este notificat conform dispozițiilor art. 33 din Regulamentul (UE) 2016/679, iar persoana vizată este informată potrivit art. 34 din același act normativ.

(4) Responsabilul cu protecția datelor personale desemnat la nivelul ADR îndeplinește sarcinile prevăzute de art. 39 din Regulamentul (UE) 2016/679 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul Registrului.

ARTICOLUL 8

Dispoziții finale

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
Radu-Dinel Miruță

București, 17 octombrie 2025.
Nr. 2.147.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

O R D I N**privind aprobarea Planului de management integrat
pentru ariile naturale protejate
Parcul Natural Balta Mică a Brăilei
și siturile Natura 2000 ROSCI0006 Balta Mică a Brăilei
și ROSPA0005 Balta Mică a Brăilei**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DB/141.422 din 3.10.2025 al Direcției biodiversitate,

în baza dispozițiilor art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Decizia etapei de încadrare nr. 5.217 din 15.04.2024 emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Brăila și anexa nr. 2.634 din 1.10.2025 la Decizia etapei de încadrare nr. 5.217 din 15.04.2024 emisă de Agenția Națională pentru Mediu și Aree Protejate, Hotărârea Consiliului științific al ariilor naturale protejate Parcul Natural Balta Mică a Brăilei, ROSCI0006 Balta Mică a Brăilei și ROSPA0005 Balta Mică a Brăilei nr. 3/CS_PNBMB/28.03.2024, Procesul-verbal al ședinței ordinare a Consiliului consultativ de administrare al Parcului Natural Balta Mică a Brăilei nr. 2/CCAd_PNBmB din 19.04.2024 și Avizul Agenției Naționale pentru Aree Naturale Protejate nr. 2.218 din 11.09.2024,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management integrat pentru ariile naturale protejate Parcul Natural Balta Mică a Brăilei și siturile Natura 2000 ROSCI0006 Balta Mică a Brăilei și ROSPA0005 Balta Mică a Brăilei, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 3 noiembrie 2025.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Diana-Anda Buzoianu

București, 16 octombrie 2025.

Nr. 2.755.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 306**din 15 septembrie 2025**

Dosar nr. 706/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 706/1/2025, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.412/120/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la aceste probleme de drept.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 3 martie 2025, în Dosarul nr. 3.412/120/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„Dacă dispozițiile art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 263/2010) își produc efectele și în condițiile în care funcționarul public care a obținut anterior o decizie pentru pensionare anticipată parțială — necomunicată la plată — formulează, ulterior emiterii acesteia, dar anterior emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, întemeiată pe art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (Codul administrativ).

Dacă termenul de 2 luni, prevăzut de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ pentru formularea cererii de menținere în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu, este un termen fix sau un termen-limită, în sensul că poate fi formulată o asemenea cerere și anterior perioadei de 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau este necesar ca respectiva cerere să fie formulată exact cu 2 luni înainte de această dată?”

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 27 martie 2025 cu nr. 706/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la data de 15 septembrie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea nr. 263/2010*

„**Art. 67.** — (1) La data îndeplinirii condițiilor pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, pensia anticipată parțială se transformă în pensie pentru limită de vârstă și se recalculează prin eliminarea diminuării prevăzute la art. 65 alin. (4) și prin adăugarea perioadelor asimilate și a eventualelor stagii de cotizare realizate în perioada de suspendare a plății pensiei anticipate parțiale.

(2) Transformarea pensiei anticipate parțiale în pensie pentru limită de vârstă, în condițiile prevăzute la alin. (1), se face din oficiu.”

11. *Codul administrativ*

„**Art. 517.** — Încetarea de drept a raportului de serviciu

(...) (2) În mod excepțional, pe baza unei cereri formulate cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, funcționarul public poate fi menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu. Pe perioada în care este dispusă menținerea în activitate pot fi aplicate dispozițiile art. 378. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

12. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 3.412/120/2024, reclamanta X a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul primarul comunei A, în temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1) din *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004*, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*): anularea Dispoziției din 7 august 2024 prin care s-a dispus încetarea de drept a raportului de serviciu, începând cu data de 14 august 2024, act administrativ comunicat în data de 8 august 2024; repunerea părților în situația anterioară, cu consecința reluării raportului de serviciu în condițiile preexistente emiterii dispoziției contestate; obligarea pârâțului la repararea pagubei cauzate prin acordarea de despăgubiri reprezentând salariile neîncasate începând cu data încetării raportului de serviciu și până la data achitării lor efective, cu majorările și indexările survenite în aceeași perioadă; obligarea la plata de daune morale în quantum de 50.000 lei ca echivalent al traumei psihice cauzate prin dispoziția emisă; obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată.

13. În motivarea cererii s-a arătat că actul administrativ individual contestat vizează încetarea raportului său de serviciu, în calitate de funcționar public — inspector clasa I, gradul profesional superior, gradația 5, în temeiul dispozițiilor art. 516 lit. a) și art. 517 alin. (1) din *Codul administrativ*, ca urmare a pensionării pentru limită de vârstă.

14. În fapt, a deținut funcția publică de execuție de inspector în cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei A. În baza prevederilor Legii nr. 263/2010 s-a considerat îndreptățită să obțină o pensie anticipată parțială, sens în care a depus, în data de 29 decembrie 2020, o cerere înregistrată la Casa Județeană de Pensii D. Vârsta standard de pensionare, de 62 de ani, o atingea la data de 1 februarie 2023. Îndeplinind condițiile pentru pensia anticipată parțială, în data de 8 martie 2021 s-a emis Decizia nr. xxxxxx privind acest tip de pensie; pensia astfel acordată nu a intrat însă în plată, deoarece valorificarea acestui drept era condiționată, conform legii, de încetarea raportului de serviciu.

15. În data de 23 februarie 2021, Curtea Constituțională a României a pronunțat Decizia nr. 112, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 353 din 7 aprilie 2021 (*Decizia*

nr. 112 din 23 februarie 2021), prin care, în esență, s-a acordat femeilor dreptul de a solicita continuarea exercitării raportului de serviciu, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani.

16. În aplicarea drepturilor conferite prin Decizia nr. 112 din 23 februarie 2021, prin cererea înregistrată la Primăria Comunei A la data de 1 august 2022, reclamanta a arătat că a comunicat opțiunea de continuare a activității pentru o perioadă de un an, cu posibilitatea prelungirii până la împlinirea vârstei standard de pensionare de 65 de ani. Reclamanta a susținut că opțiunea a fost însușită de primarul comunei A, care, prin Adresa nr. xxxx din 16 august 2022, a constatat că îndeplinește condițiile pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă în februarie 2023.

17. Conformându-se indicațiilor din această adresă, la data de 29 noiembrie 2022, reclamanta a depus la Primăria Comunei A o cerere prin care a solicitat continuarea exercitării activității, conform deciziei Curții Constituționale, începând cu luna februarie 2023, data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, și a continuat activitatea din raportul de serviciu existent.

18. În data de 27 octombrie 2022, fără a fi făcut o solicitare de acordare a dreptului la pensie, Casa de Pensii D a emis decizia privind trecerea la pensie pentru limită de vârstă, comunicată în plată în luna decembrie 2022.

19. În data de 7 august 2024, prin dispoziția contestată, primarul comunei A a dispus încetarea raportului de serviciu începând cu data de 14 august 2024, încetare de drept, în baza dispozițiilor art. 517 alin. (1) din *Codul administrativ*.

20. *Pârâțul a formulat întâmpinare*, prin care a arătat că actul administrativ s-a emis în conformitate cu prevederile legale și cu respectarea drepturilor funcționarului public.

21. Pârâțul a arătat că cererea adresată de reclamantă la data de 1 august 2022 a fost întemeiată doar pe prevederile art. 517 alin. (2) din *Codul administrativ*, în timp ce cererea din 29 noiembrie 2022 a fost întemeiată pe dispozițiile Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021.

22. Emiterea deciziei de pensionare (27 octombrie 2022) s-a produs anterior formulării cererii de continuare a raportului de serviciu (29 noiembrie 2022), iar acest fapt nu a fost adus la cunoștința angajatorului.

23. Cererea de acordare a dreptului la pensie anticipată a fost depusă la data de 29 decembrie 2020 și recunoscută prin emiterea și comunicarea către reclamantă a deciziei, iar, conform prevederilor legale incidente, trecerea de la pensie anticipată la pensie pentru limita de vârstă se face din oficiu.

24. La termenul de judecată din data de 3 martie 2025, instanța a pus în discuția părților aplicabilitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

25. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată s-au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

26. Instanța de trimitere a constatat admisibilitatea sesizării, reținând că există o cauză aflată în curs de judecată, în competența legală a unui complet de judecată al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, investit să soluționeze cauza, în condițiile în care, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac.

27. Litigiul pendinte este început după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, respectiv a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

28. Pretențiile deduse judecării se circumscriu anulării actelor administrative privind raporturile de muncă și de serviciu ale personalului plătit din fonduri publice, precum și plății drepturilor

salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligării la emiterea actelor administrative privind acest personal, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

29. Chestiunea de drept ce necesită a fi lămurită ridică dificultăți de interpretare a dispozițiilor art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 și ale art. 517 alin. (2) din Codul administrativ.

30. Astfel, este neclar, din aplicarea coroborată a acestor texte legale, dacă art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 își produce efectele și în condițiile în care funcționarul public care a obținut anterior decizie pentru pensionare anticipată parțială — necomunicată la plată — formulează ulterior emiterii acesteia, dar anterior emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, întemeiată pe art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Codul administrativ și, de asemenea, dacă termenul de 2 luni prevăzut de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ pentru formularea cererii de menținere în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu, este un termen fix sau un termen-limită, în sensul că poate fi formulată o asemenea cerere și anterior perioadei de 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau este necesar ca respectiva cerere să fie formulată exact cu 2 luni înainte de această dată.

31. Chestiunea de drept ce necesită intervenția instanței supreme este una reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și controversate, deoarece litigiul de față vizează chiar opiniile divergente ale părților relativ la efectele aplicării celor două texte legale în situația din speță.

32. Se apreciază, de asemenea, că de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 și ale art. 517 alin. (2) din Codul administrativ depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în funcție de răspunsul la aceste întrebări adresate instanței supreme, instanța de trimitere va putea determina dacă Cererea reclamantei din data de 1 august 2022 a reprezentat o solicitare formulată în conformitate cu prevederile art. 517 alin. (2) din Codul administrativ sau dacă numai Cererea formulată la 29 noiembrie 2022 poate fi avută în vedere ca solicitare formulată în conformitate cu aceste dispoziții legale; totodată, instanța va putea stabili dacă dispozițiile art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 își produc efectele și în condițiile în care funcționarul public care a obținut anterior o decizie pentru pensionare anticipată parțială — necomunicată la plată — formulează ulterior emiterii acesteia, dar anterior emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, întemeiată pe art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Codul administrativ.

33. În opinia instanței de trimitere, hotărârea prealabilă ce se prefigurează a fi pronunțată este de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi dată de către instanța de trimitere, față de utilitatea pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o va avea în cadrul soluționării litigiului, întrucât problema de drept este direct incidentă pentru soluționarea cauzei, lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 și ale art. 517 alin. (2) din Codul administrativ constituind însuși aspectul litigios al prezentei cauze. În consecință, rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate are caracter esențial în cadrul soluționării litigiului.

34. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept invocate.

35. În urma consultării jurisprudenței instanței supreme s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost sesizată cu o dezlegare a aceleiași chestiuni de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

36. *Reclamanta* a arătat că acțiunea a fost întemeiată, în principal, pe Decizia Curții Constituționale nr. 112 din 23 februarie 2021, ulterior apărând și alte acte normative și a apreciat că inclusiv art. 517 alin. (2) din Codul administrativ creează o anumită confuzie raportat la prevederile Legii nr. 263/2010 aplicabile.

37. În esență, este vorba de o problemă de drept, în sensul că art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 stipulează că o cerere privind deschiderea dreptului la pensie parțială anticipată devine automat cerere pentru deschiderea dreptului la pensie pentru limită de vârstă și stagiul minim de cotizare. Or, reclamanta a formulat cerere pentru acordarea pensiei parțiale anticipate, însă, după apariția Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021, a exprimat opțiunea pentru continuarea raportului de serviciu, motiv pentru care nu a mai formulat o astfel de cerere și pentru acordarea pensiei pentru împlinirea vârstei standard și a stagiului minim de cotizare. Această transformare din oficiu prevăzută de art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 o prejudiciază pe reclamantă, pentru că se încalcă dreptul la opțiune statuat de Decizia nr. 112 din 23 februarie 2021. Cât privește Decizia nr. 91 din 25 noiembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2025 (*Decizia nr. 91 din 25 noiembrie 2024*), aceasta nu clarifică aspectul sesizat de această instanță și în legătură cu care au fost solicitate relații de la Casa Națională de Pensii Publice, respectiv dacă emiteria deciziei după ce s-a solicitat continuarea raportului de serviciu trebuie materializată în urma unei cereri care, de fapt, să revoce solicitarea de continuare a raportului de serviciu.

38. *Pârâtul* a apreciat că este vorba despre o problemă de drept, în sensul că funcționarul public — femeie poate continua raportul de serviciu în funcția publică cu dreptul de pensie deschis, dar a fost dezlegată prin Decizia Curții Constituționale nr. 112 din 23 februarie 2021, în baza căreia a fost formulată cererea de continuare a raportului de muncă. Pentru acest motiv, a lăsat la aprecierea instanței sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept

39. În opinia instanței de trimitere, referitor la prima problemă de drept, este de observat, prioritar, distincția față de situația de fapt ce a determinat sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, soldată cu pronunțarea Deciziei nr. 91 din 25 noiembrie 2024 (paragrafele 60 și 61 din considerentele acestei decizii).

40. Astfel, deosebirea față de litigiul în care s-a promovat sesizarea ce a condus la pronunțarea Deciziei nr. 91 din 25 noiembrie 2024 constă în aceea că, în prezenta cauză, deși funcționarul public a exercitat dreptul de opțiune pentru încetarea raportului de serviciu, prin declanșarea procedurii de pensionare — în cauza de față reclamanta a solicitat pensionarea anticipată, ce a condus, conform art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, la emiteria deciziei pentru pensionare pentru limită de vârstă, la momentul îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege; totuși, ulterior manifestării acestei prime opțiuni, dar anterior emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă în

temeiul art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, reclamanta — funcționar public a înțeles să beneficieze și de dreptul reglementat de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, formulând solicitarea de a i se menține raportul de serviciu ulterior emiterii deciziei de pensionare anticipată, reluând această cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Codul administrativ și la două luni după data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard (de această dată, după emiterea deciziei de pensionare pentru limită de vârstă).

41. Ca urmare, spre deosebire de cauza în care a fost formulată sesizarea ce a condus la pronunțarea Deciziei nr. 91 din 25 noiembrie 2024, în care, ulterior menținerii în funcția publică, funcționarul public a înțeles să solicite deschiderea dosarului de pensionare, fiind emisă decizia de pensionare, reclamanta — funcționar public din prezenta cauză a avut două manifestări de voință succesive cu consecințe juridice contrare [prima în sensul încetării raportului de serviciu ca urmare a pensionării și a doua în sensul menținerii raportului de serviciu ca urmare a dreptului reglementat de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ], intenționând pe calea litigiului de față să producă efecte manifestare sa de voință ulterioară, privind menținerea raportului de serviciu.

42. Totodată, potrivit paragrafelor 66-68 din considerentele aceleiași decizii, a fost tranșat aspectul că prin declanșarea procedurii de pensionare (depunerea cererii însoțite de actele care dovedesc îndeplinirea condițiilor legale) se poate conchide că s-a produs deschiderea dreptului la pensie, iar funcționarul public a exercitat dreptul de opțiune între menținerea raportului de funcție publică și încetarea acestuia.

43. În opinia instanței de trimitere, art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 își produce efectele chiar în condițiile în care funcționarul public, care a obținut anterior decizie pentru pensionare anticipată parțială — necomunicată la plată, formulează ulterior emiterii acesteia, dar anterior emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, întemeiată pe art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Codul administrativ.

44. Aceasta întrucât prima sa manifestare de voință (depunerea cererii însoțite de actele care dovedesc îndeplinirea condițiilor legale) a declanșat procedura de pensionare, fiind deschis dreptul la pensie, iar funcționarul public a exercitat, cu această ocazie, dreptul de opțiune între menținerea raportului de funcție publică și încetarea acestuia, așadar, optând pentru aplicarea art. 67 din Legea nr. 263/2010, a renunțat implicit la beneficiul reglementat de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ.

45. Nu este de ignorat împrejurarea că dreptul prevăzut de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ privește strict raportul juridic dintre funcționarul public și autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia acesta își desfășoară activitatea, în vreme ce, potrivit art. 103 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cererea de pensionare, împreună cu actele prin care se dovedește îndeplinirea condițiilor prevăzute de această lege, se depune, începând cu data îndeplinirii acestor condiții, la casa teritorială de pensii competentă, în a cărei rază domiciliază persoana.

46. Pe de altă parte, potrivit art. 103 alin. (4) din Legea nr. 263/2010, cererea de pensionare, depusă conform prevederilor alin. (2) sau (3) ale aceluiași articol, poate fi retrasă de persoana care a depus-o până la emiteria deciziei de pensionare — fără a se face distincție între categoriile de pensii vizate de decizie, or, în cauza de față, la data de 8 martie 2021 este emisă decizia privind acordarea pensiei anticipate parțiale cu privire la reclamantă. Retragerea cererii presupune o manifestare de voință expresă adusă la cunoștință casei teritoriale de pensii ce a fost anterior investită cu cererea de pensionare, neputând fi echivalată cu manifestarea de voință în

sensul menținerii raportului de serviciu, formulată în fața autorității sau instituției publice în cadrul căreia aceasta își desfășoară activitatea, de care casa de pensii nu poate avea cunoștință.

47. Față de aceste circumstanțe concrete, opinia instanței de trimitere este în sensul că, în situația în care un funcționar public are o primă manifestare de voință în sensul încetării raportului de serviciu ca urmare a pensionării și o a doua manifestare de voință în sensul menținerii raportului de serviciu ca urmare a dreptului reglementat de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, emiteria deciziei de pensionare în temeiul art. 67 alin. (1) sau (2) din Legea nr. 263/2010 determină ineficiența dreptului reglementat de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ.

48. În ceea ce privește a doua problemă de drept, în opinia instanței de trimitere, termenul prevăzut de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, de 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare, în care ar trebui formulată cererea pentru menținerea în funcția publică deținută pentru o durată de maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare reprezintă un termen de recomandare, neputând fi privit ca un termen fix.

49. Ca urmare, ar trebui să fie considerată ca fiind permisă formularea unei astfel de cereri chiar anterior celor două luni care precedă data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare, întrucât rolul reglementării acestui termen nu poate fi privit ca o îngrădire a dreptului funcționarului public la menținerea raportului de serviciu peste vârsta standard de pensionare, de a-l supune unei condiții de temporalitate care să îl facă dificil de exercitat, prin impunerea unui interval fix în care solicitarea respectivă ar putea fi formulată; scopul legii nu poate fi decât acela al asigurării unei previzibilități a situației funcționarului public, pentru instituția publică în cadrul căreia acesta își desfășoară activitatea.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

50. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanțele naționale au comunicat un număr redus de hotărâri judecătorești și de opinii teoretice.

51. Astfel, în ceea ce privește prima problemă de drept, s-a opinat că art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 își produce efectele, deoarece prima manifestare de voință a funcționarului public a declanșat procedura de pensionare, fiind deschis dreptul la pensie, iar funcționarul public a exercitat, cu această ocazie, dreptul de opțiune între menținerea raportului de funcție publică și încetarea acestuia, optând pentru aplicarea art. 67 din Legea nr. 263/2010, astfel încât a renunțat implicit la beneficiul reglementat de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ (Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Vaslui, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal).

52. S-a exprimat și opinia teoretică potrivit căreia nu se poate asimila obținerea deciziei de pensionare anticipată cu obținerea deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, pentru a opera de drept încetarea raportului de serviciu (o parte a judecătorilor Tribunalului Giurgiu).

53. În ceea ce privește cea de-a doua problemă de drept, opinia cvasiunanimă exprimată a fost în sensul că perioada de două luni reprezintă un termen de recomandare, scopul final al stabilirii unei limite temporale fiind legat de caracterul previzibil și coerent al funcționării autorității publice, scop care poate fi îndeplinit și prin formularea cererii de prelungire a raportului de serviciu anterior/ulterior acestei perioade.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

54. Prin Decizia nr. 112 din 23 februarie 2021, Curtea Constituțională a admis „*excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, în redactarea anterioară modificării prin art. 1 pct. 24 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, ale art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 24 din Legea nr. 156/2018, și ale art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*” și a constatat că „*acestea sunt constituționale în măsura în care sintagma «condiții de vârstă standard» nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea exercitării raportului de serviciu, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani*”.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

55. Prin Decizia nr. 91 din 25 noiembrie 2024 s-a statuat că: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în situația menținerii la cerere a raportului de funcție publică după îndeplinirea condițiilor de pensionare, emiterea deciziei de pensionare determină încetarea de drept a raportului de serviciu, chiar dacă funcționarul public ceruse suspendarea plății pensiei.*”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

56. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, lipsind cerința existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, precum și raportul întocmit de judecătorii-raportori, constată următoarele:

57. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar domeniul de reglementare al acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, este conturat expres prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

58. În această materie se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519—521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se aplica însă prin analogie prevederile dreptului comun, respectiv Codul de procedură civilă.

59. De altfel, trebuie subliniat că legiuitorul delegat a ținut cont, la adoptarea acestui nou act normativ, potrivit principiilor prezentate în preambulul acestuia, de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor

chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „*în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept*”.

60. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

61. Referitor la primele două condiții legale, se reține că acestea sunt îndeplinite, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, care judecă în primă instanță, conform art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 517 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, iar litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, tribunalul fiind investit cu judecarea cererii formulate de un funcționar public în contradictoriu cu intimatul angajator — instituție publică, obiectul cauzei vizând anularea dispoziției de încetare de drept a raportului de serviciu, repunerea părților în situația anterioară, cu consecința reluării raportului de serviciu în condițiile preexistente emiterii dispoziției contestate și obligarea părâtului la repararea pagubei cauzate prin acordarea de despăgubiri constând în drepturile salariale neincasate și daune morale. Astfel, deși obiectul principal al cauzei este reprezentat de reintegrarea în funcția publică, față de petitul subsecvent ce are ca obiect plata drepturilor salariale, se constată întrunirea în mod formal a condiției instituite de prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

62. De asemenea, strict formal, este îndeplinită și condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept enunțate, precum și aceea de a nu exista un recurs în interesul legii în curs de soluționare privitor la această chestiune de drept. Astfel, raportat la considerentele și dispozitivul Deciziei nr. 91 din 25 noiembrie 2024, nu se poate reține că obiectul prezentei sesizări ar fi antamat de acestea pentru a se constata existența unei dezlegări ce ar face inutil demersul de față.

63. În ceea ce privește condiția de admisibilitate care vizează identificarea unei veritabile probleme de drept care ar putea forma obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se observă că legiuitorul instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept, iar, pe de altă parte, să fie stabilită legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

64. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că niciuna din aceste condiții nu este îndeplinită în sesizarea de față.

65. Cu referire la primul aspect, în absența unei definiții legale a noțiunii, examinarea îndeplinirii acestei cerințe trebuie verificată prin raportare la jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în mecanismul hotărârii prealabile reglementat de art. 519-521 din Codul de procedură civilă, în care, în mod constant, s-a subliniat că, pentru a se putea vorbi de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca sesizarea să vizeze „o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii” (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 41 și 42).

66. Astfel, trebuie să se releve posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege *fie* din cauză că acest text este neclar, incomplet, *fie* pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

67. Se constată că cerința dificultății problemei de drept sesizate derivă din condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, analizate prin analogie cu cele ale art. 519 din Codul de procedură civilă, înlăturând ideea caracterului prezumat al dificultății problemei de drept, însă privite în lumina scopului edictării actului normativ.

68. Cu alte cuvinte, chestiunea de drept trebuie să fie una reală și veritabilă, iar o atare calificare există numai atunci când norma de drept supusă discuției este îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii neunitare.

69. În strânsă legătură cu această condiție de fond, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care norma specială nu derogă. Așadar, încheierea trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, fiind necesare o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept invocate (Decizia nr. 111 din 9 decembrie 2024 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2025).

70. În ceea ce privește *prima întrebare*, instanța de sezină solicită completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept să lămurească chestiunea dacă dispozițiile art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 își produc efectele și în condițiile în care funcționarul public care a obținut anterior o decizie pentru pensionare anticipată parțială — necomunicată la plată — formulează, ulterior emiterii acesteia, dar anterior emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, întemeiată pe art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Codul administrativ.

71. Or, chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă chestiune de drept, născută dintr-un text incomplet sau neclar, susceptibil de interpretări contradictorii, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

72. Pentru simplificarea raționamentului, se impun a fi precizate o serie de aspecte cuprinse în sesizarea de față. Astfel, după emiterea la cerere a deciziei de acordare a pensiei anticipate parțiale, necomunicată la plată, titulara acesteia a formulat o cerere de menținere în funcția publică pe o perioadă

de un an cu posibilitatea prelungirii, în temeiul art. 517 alin. (2) din Codul administrativ. Angajatorul — instituție publică a răspuns acestei cereri prin recomandarea de a o reformula cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, indicând o anumită dată.

73. Anterior acestei date a fost emisă din oficiu de către casa teritorială de pensii decizia de pensionare pentru limită de vârstă, raportat la vârsta standard de pensionare în sistemul public pentru femei (62 de ani), cu reducerea de 4 luni a vârstei de pensionare pentru condiții speciale și față de stagiul de cotizare realizat. În termenul indicat anterior de angajator, dar ulterior emiterii din oficiu a acestei ultime decizii, funcționarul public a formulat o cerere de continuare a raportului de serviciu conform Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021, începând cu data la care ar fi împlinit vârsta standard de pensionare pentru femei (62 de ani), vârstă care nu era încă împlinită la data acestei cereri.

74. Mai trebuie menționat că, potrivit art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în forma în vigoare la data emiterii deciziei de pensionare anticipată parțială în favoarea reclamantei, „transformarea pensiei anticipate parțiale în pensie pentru limită de vârstă, în condițiile prevăzute la alin. (1), se face **din oficiu**”.

75. Nelămurirea instanței de trimitere privește interferența dispozițiilor art. 67 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010, în condițiile în care funcționarul public, care a obținut anterior decizie pentru pensionare anticipată parțială — necomunicată la plată, a formulat ulterior emiterii acesteia, dar anterior emiterii din oficiu a deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, o cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, dar și o cerere de aplicare a Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021, cerere formulată ulterior emiterii din oficiu a deciziei de pensionare pentru limită de vârstă.

76. Se observă că, prin modalitatea de formulare a întrebării, instanța de trimitere nu pune în discuție interpretarea unor norme de drept și nu se solicită o interpretare propriu-zisă a conținutului dispozițiilor legale indicate, ci dezlegarea situației de fapt specifice a reclamantei din cauză, reprezentând o situație atipică dedusă din succesiunea de evenimente de mai sus. Astfel, nu reiese necesitatea interpretării de principiu a unui anumit text de lege neclar sau lipsit de previzibilitate, ci se preconizează tocmai dezlegarea pe fond a raportului juridic dedus judecătii. Cu alte cuvinte, prin sesizare nu se solicită interpretarea unor dispoziții legale care comportă o reală și serioasă dificultate, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, ci se vizează, în concret, tranșarea aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, în condițiile în care aceasta nu a indicat probleme de drept reale, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, neclar, incomplet sau, după caz, incert.

77. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept mai constată existența unor afirmații contradictorii ale părților cu privire la temeiul de drept pe care fusese întemeiată prima cerere de continuare a raportului de serviciu [reclamanta susținând că a fost întemeiată pe considerentele Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021, iar pârâtul că era întemeiată pe prevederile art. 517 alin. (2) din Codul administrativ], aspect de fapt esențial ce nu a fost dezlegat de instanța de trimitere și în raport cu care nu se poate decela nici existența realei legături a prezentei sesizări cu soluționarea cauzei.

78. Cele două temeuri juridice implică consecințe juridice diferite, subliniate chiar de pârât prin punctul său de vedere, astfel că lămurirea acestui aspect era esențială pentru stabilirea temeiului juridic incident cauzei.

79. Pe de o parte, în ceea ce privește prima cerere de continuare a raportului de serviciu, instanța de trimitere este o instanță de contencios administrativ, investită cu anularea dispoziției de încetare de drept a raportului de serviciu, emisă de angajator, în condițiile în care acesta din urmă fusese investit de către reclamanta din cauză cu o cerere întemeiată fie pe considerentele Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021, fie pe prevederile art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, cerere care a rămas nesoluționată, urmând ca instanța să procedeze, în condițiile Legii nr. 554/2004, la evaluarea situației de fapt și la aplicarea legii.

80. Pe de altă parte, cea de-a doua cerere de continuare a raportului de serviciu a fost motivată de reclamantă în mod constant pe efectele Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021 referitoare la vârsta standard de pensionare pentru femei. Or, această chestiune nu ar avea relevanță din perspectiva art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, în condițiile în care prin vârsta standard de pensionare trebuie să se înțeleagă ceea ce rezultă din situația de fapt cuprinsă în sesizare, în condițiile existenței unei cereri de aplicare a Deciziei nr. 112 din 23 februarie 2021.

81. Apoi, dilema legată de existența a două manifestări de voință cu sens contrar (cea de pensionare anticipată parțială, respectiv cea de continuare a raportului de serviciu peste vârsta standard de pensionare) reprezintă un aspect de fapt ce poate fi rezolvat exclusiv de instanța investită cu judecarea cauzei ce a condus la prezenta sesizare.

82. Din această perspectivă, se constată că, în speță, angajatorul nu a admis sau respins cererea de continuare a raportului de serviciu în temeiul art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, ci a solicitat reformularea acesteia la un moment ulterior. Ca urmare, efectele deciziei de pensionare anticipată parțială asupra unei cereri de continuare a raportului de serviciu întemeiate pe art. 517 alin. (2) din Codul administrativ nu au fost evaluate în speță, nefiind astfel demonstrată legătura cu cauza a necesității interpretării acestor texte de lege.

83. Deși nevoia de sesizare a completului de judecată a fost justificată de modalitatea de aplicare a considerentelor Deciziei nr. 91 din 25 noiembrie 2024, din perspectiva existenței unei cereri de emitere a deciziei de pensionare anticipată parțială, respectiv de întrebarea dacă această cerere poate produce efectele juridice similare unei cereri de pensionare pentru limită de vârstă din perspectiva inaplicabilității prevederilor art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, se constată că tot instanța de trimitere a reținut că situația de fapt ce a condus la pronunțarea Deciziei nr. 91 din 25 noiembrie 2024 este diferită de cea care face obiectul prezentei sesizări.

84. În decizia amintită a fost analizată o ipoteză diferită, respectiv aceea a funcționarului public aflat deja în menținerea raportului de funcție publică ca efect al procedurii prevăzute de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ, care a solicitat și a obținut, ulterior acestei mențineri, dar înainte de expirarea termenului de 1 an al prelungirii, decizia de pensionare, ca urmare a cererii sale. Astfel, ulterior acestei mențineri în funcția publică, funcționarul public a înțeles să solicite deschiderea dosarului de pensionare, fiind emisă decizia de pensionare, acesta căpătând calitatea de pensionar, iar prin sesizare s-a ridicat întrebarea dacă se produce încetarea de drept a raportului de funcție publică ca urmare a comunicării către angajator a deciziei de pensionare emise [comunicare prevăzută de art. 106 alin. (5) din Legea nr. 263/2010].

85. Prin decizia menționată s-a arătat că depunerea cererii și obținerea deciziei de pensionare pentru limită de vârstă produc consecința încetării de drept a raportului de funcție publică ce fusese menținut după data îndeplinirii condițiilor de pensionare. Ca urmare, prin declanșarea procedurii de pensionare pentru limită de vârstă (depunerea cererii însoțite de actele care dovedesc îndeplinirea condițiilor legale), se poate conchide că

s-a produs deschiderea dreptului la pensie, iar funcționarul public a exercitat dreptul de opțiune între menținerea raportului de funcție publică și încetarea acestuia.

86. În concluzie, prin sesizarea formulată nu se urmărește stabilirea înțelesului sau a conținutului normei, ci, pornindu-se de la un anumit rezultat al interpretării dispozițiilor legale, se are în vedere doar aplicarea normei, cu scopul de a se identifica soluția ce trebuie dispusă în cauză, astfel că sesizarea este inadmisibilă.

87. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, instanța de trimitere solicită să se lămurească chestiunea dacă termenul de 2 luni, prevăzut de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ pentru formularea cererii de menținere în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu, este un termen fix sau un termen-limită, în sensul că poate fi formulată o asemenea cerere și anterior perioadei de 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau este necesar ca respectiva cerere să fie formulată exact cu 2 luni înainte de această dată.

88. Fără a reitera aspectele deja reținute mai sus cu privire la inexistența unei veritabile chestiuni de drept, având în vedere lipsa de dificultate a întrebării, nici această întrebare nu întrunește condițiile necesare unei sesizări privind dezlegarea unei chestiuni de drept.

89. Natura termenului de 2 luni pentru formularea cererii de menținere în funcția publică deținută, respectiv dacă acesta este un termen fix sau un termen-limită, în sensul că poate fi formulată o asemenea cerere și anterior perioadei de 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau este necesar ca respectiva cerere să fie formulată exact cu 2 luni înainte de această dată, reprezintă o problemă de drept cu o rezolvare facilă, prin aplicarea logicii juridice și a interpretării teleologice, care apelează la finalitatea avută în vedere de norma interpretată.

90. Astfel, este evident că această finalitate este aceea de a asigura o previzibilitate atât pentru angajatul — funcționar public care dorește continuarea raportului de serviciu, cât și pentru angajator, din perspectiva ocupării funcției publice, prin punerea la dispoziție a unui timp-limită în care să se stabilizeze situația juridică a angajatului confruntat cu iminența îndeplinirii condițiilor legale pentru pensionare. Astfel, este evident că scopul este atins atât timp cât angajatorul beneficiază de minimum 2 luni pentru a putea răspunde solicitării angajatului, iar angajatul a formulat cererea în strânsă legătură cu această pensionare iminentă, nicio regulă de interpretare juridică neputând duce la concluzia unui termen fix care să se epuizeze într-o anumită zi calendaristică.

91. Astfel, simplitatea raționamentului necesar a fi desfășurat pentru a răspunde acestei întrebări nu relevă o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, cu dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

92. Ca urmare, întrebările adresate nu vizează interpretarea unor dispoziții legale, ci doar realizarea unui raționament judiciar, care este atributul instanței investite cu judecarea litigiului și care reprezintă cea mai importantă componentă a activității de judecată, a cărei delegare nu este permisă.

93. În contextul celor mai sus expuse, reținând că mecanismul de unificare a practicii judiciare constând în pronunțarea unei hotărâri prealabile nu poate fi valorificat decât în condițiile restrictive și cumulative de admisibilitate reglementate de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 62/2024 și de art. 519-520 din Codul de chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe procedură civilă și că, în cazul prezentei sesizări, una dintre fond a cauzei în curs de judecată, nu este îndeplinită, sesizarea aceste condiții, respectiv cea referitoare la existența unei va fi respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.412/120/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 67 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, își produc efectele și în condițiile în care funcționarul public care a obținut anterior o decizie pentru pensionare anticipată parțială — necomunicată la plată — formulează, ulterior emiterii acesteia, dar anterior emiterii deciziei de pensionare pentru limită de vârstă, întemeiată pe art. 67 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cerere privind aplicarea art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă termenul de 2 luni, prevăzut de art. 517 alin. (2) din Codul administrativ pentru formularea cererii de menținere în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu, este un termen fix sau un termen-limită, în sensul că poate fi formulată o asemenea cerere și anterior perioadei de 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau este necesar ca respectiva cerere să fie formulată exact cu 2 luni înainte de această dată.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Pentru magistrat-asistent **Elena Adriana Stamatescu**,
eliberat din funcție prin pensionare,
semnează magistrat-asistent-șef
Oana Cristina Popescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

